

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

Vt beatitudo obtineatur per Christi imitationem. Capvt VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

modi, quæ hominem ad Christi imitationem componunt, Christoq; conformant.

Ut beatitudo obtineatur per Christi imitationem.

CAPVT VII.

DISC. Quinam modus ille appellandus sit, quo quis ad piscitur beatitudinem.

VER. Potest dici modus generationis, sicut apud D. Ioannem scriptum est: *Dedit ei potestatem filios Dei fieri, his qui non nisi ex Deo nati sunt.* Quod fit ea ratione, qua generationem vilitato more dicimus. Cum enim hoc pacto quippiam aliud generat, facit id simile sibi, atque tum essentia tum actionis suæ quandam præbet similitudinem. Itaque in homine regnato, vbi solus Deus est pater vel generans, & in quo nihil nascitur temporarium cum proprietate, interni patefiunt obtutus, ve seipsum intelligat, accipitque inibi beatam plane vitam & essentiam, estque vnum cum Deo. Si quidem illic omnia vnum sunt in vno DEO.

DISC. En ego montes & valles, aquam, aërem, & varias cerno creaturas: & qua tu ratione affirmas non nisi vnum esse? **VER.** Plus aliquid dicam: Nisi quis duo contraria simul in vno capiat siue intelligat, profectò nec tutum, nec facile est, cum illo de his colloqui. Nam vbi hæc intelligit, iamprimum hac ex parte cepit calcare viam vitæ illius, de qua ipse loquitur.

DISC. Quænam sunt illa contraria? **VER.** Aeternum nihilum, & temporaria sui existentia.

DISC.

Ioan. 1.

Duo contraria simul de eodem prædicati.

DISC. Duo contraria de eodem posse simul
 predicari, omnes disciplinae negant. VER. Ut
 video, non eodem itinere vel semita nobis oc-
 currimus. Tu alia, atque ego, pergis via. Tua
 quaestio ex humanis sensibus proficiscitur: &
 ego ex illis loquor sensibus vel sententijs, quae
 omnem humanam considerationem ac intel-
 lectum excedunt. Necessesse est sensibus superior
 evadas, si huc voles pertingere. Nam non cog-
 noscendo veritas melius perspicitur. Iisdem
 ergo temporibus mira Discipulo sui mutatio
 evenit, interdum namque & quidem crebro
 decem vel duodecim plus minus hebdomadi-
 bus tam efficaciter sensuum externorum ope-
 ratione destituebatur, ut siue inter homines, si-
 ue extra homines esset, apertis sensibus corpo-
 reis ita eorum officia sopirentur, ut per omnia
 in rebus omnibus non nisi simplicissimum il-
 lud unum, quod Deus est, sentiret, omniaque in
 eodem vno perciperet, absque vlla huius vel
 illius multiplicitate. Loquebatur tum illi ve-
 ritas intus in hunc modum: Agè, quidnam ac-
 cidit tibi? Num verum dixi? Respondit DIS.
 Plane verum. Quod ante credere non poteram,
 iam certo novi. Sed miror cur non perpetim
 perseveret. VER. Fortassis nondum omnino
 in habitum transijt. DISC. Vbi definit, aut quò
 tendit hominis resignati intelligentia? VER.
 Potest quis in hac vita eo pertingere, ut se unum
 intelligat in eo, qui nihil est eorum omnium
 quae sensibus capi, aut verbis proferri queant.
 Quod nihil, communi modo Deus appellatur,
 qui tamen est in seipso superessentialissimum
 (ut ita dicam) ens. Atque hic homo eiusmodi
 seipsum

Veritas qua
 ratione ma-
 gis illucescat

Deum vocari seipsum agnoscit vnum cum hoc nihilo, idem
Nihil. que nihilum ipsum perspectum habet absque
actu intelligentiæ. Sed latet hic quiddam, quod
penitus horretur ingredi.

*Vt in nihilo illa quod Deus est, nos amittere debemus,
quo Deus sit nobis omnia in
omnibus.*

CAPVT VIII.

Dionyf.

DISCIP. Loquitur ne scriptura sacra ve
sanctorum Patrum monumenta de hoc
ipso Nihilo, quod non ideo nihilum de
citur, quod nihil sit, sed ob suam incompræ
hensibilem excellentiam? **VER.** D. Dionysius ago
de quodam anonymo, quod potest dici hoc ni
hilum, vnde ipse ago. Nam si quis id Deum, vel
essentiam, vel quouis alio nomine appelleret, non
hæc illi nomina propriè conueniunt, ita vta
creaturis intelliguntur. **DISC.** Sed quid est oc
cultum illud, quo vltiori intrare monet, quod
ipsum huic f. nihilo tribuisti, vnde, pro tua sen
tentia, existentia cuncta promanârunt? Cum
sit pura simplicitas, quâ potest ibi vel vltiori
introitus vel exitus esse? **VER.** Quoad homo
intelligit vel sentit vnionem aut quippiam re
iusmodi, quod possit sermone explicari, adhuc
habet penitus ingredi. Nihil illud, non potest
in seipsum vltius penetrare, sed vbi supra ce
ptum nostrum, id est, sine vllis formatis lumi
nibus vel imaginibus quæ esse queant, intelli
gimus, quod tamen nullus intellectus formis
& imaginibus consequi potest, inde iam nihil
possit.